

har kunnet se, paa væsentlige Punkter imødekommende denne Trang. Der er givet Regler, som betrygge vedkommende Styldnere over for ublu Fordringer fra Sagførernes Side. Der er givet Regler for, at det skal opgives inden Auktionen alt, hvad vedkommende Køber har at præstere, saa at han ikke køber saa at sige Ratten i Sækken, men veed, hvad han skal betale, naar han gør sit Bud paa Ejendommen. Der er tillige foreslaaet en Ordning, hvorefter den enkelte Panthaver ikke længere kan realisere alene for egen Regning, men naar han skrider frem til Realisation, indtræder der en saakaldt partiel Konkurs, det vil sige, at alle, der have Interesse i vedkommende Ejendom, blive delagtige i Realisationen. Det har bl. a. til Følge, at Auktionsbetingelserne kunne afpasses paa en bedre Maade end nu ofte er Tilfældet, og det er et Led i den Række Bestræbelser, som gaar ud paa, at Køberne kunne have en klar Oversigt over Stillingen, naar han har gjort sit Bud paa Auktionen. Der har været ført en Del Strid om, hvorvidt det er rigtig at forlade den nuværende Enkeltforfølgning og gaa over til en mere samlet Forfølgning, en partiel Konkurs. Der er navnlig fra Sagførernes Side rejst en stærk Modstand mod Lovforslaget. Man har særlig rettet Modstanden mod dette Punkt, men det kunde dog tænkes, at den i alt Fald tilbølgelig ogsaa havde sin Grund i andre Forhold. Thi ganske sikkert er denne Lov ingen Sagførerlov; det er en Lov, om hvilken det til en vis Grad kan siges, hvad jeg forleden hørte en Sagfører sige, at det var en Sultelov for Prokuratorer, det er under alle Omstændigheder ingen særlig gunstig Lov for dem. Men i og for sig kan det jo ikke være nogen Grund til, at vi her fra Folketingets Side skulle være bange for at tage Loven under velvillig Behandling. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvad der er anført for og imod Princippet om den partielle Konkurs. Jeg antager, at det er et Spørgsmaal af den Natur, at det bedst kan overvejes i et Udvalg. Jeg har kun villet fremhæve dette, at jeg tror, at et Lovforslag af denne Bestaffenhed vil, naar det lykkes at gennemføre det i den gunstigste Skikkelse, kunne yde en ret betydningsfuld Hjælp til Landbrugerne i deres ofte vanskelige Kamp for at holde sig oppe lige overfor en trykkende Kapitalmagt.

Leth: Jeg tror, at det ærede Medlem, som nu talte, har Ret i, at en Ordning af Ewangsauktionerne kan, som i det hele paa mange Punkter Ordningen af vor Retspleje trænge til væsentlige Forandringer,

og jeg tror ogsaa, at den ærede foregaaende Taler har Ret i flere — jeg vil ikke sige alle — af de almindelige Anker, som han fremhævede mod den bestaaende Tilstand, men et andet Spørgsmaal er, om disse Anker i Virkeligheden blive afhjulpne ved det foreliggende Lovforslag, og om dette ikke tillige fører til andre Vanskeligheder og Misligheder, som man ikke hidtil har kendt. Den Tid, der har været for det høje Ting til i denne Samling — og tidligere har Lovforslaget jo ikke foreligget for dette Ting — at bestættige sig med dette Forslag, har været overmaade kort; den har været saa kort, at det vistnok tør paataas, at ikke ret mange af dette Tings Medlemmer have haft Lejlighed til at gøre sig fortrolige med Lovforslaget, end sige med Sagen i det hele. Det ærede Medlem berørte Sagførernes Udtalelser. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad han ellers bemærkede om Sagførerne, men han berørte en Sagførers Udtalelse om, at de mulig havde en anden Grund, en personlig Interesse — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — og at deres Udtalelser ikke vare udsprungne af Interesse for Sagen selv. Det er en Bestyldning, som jeg dog tror, der er nogen Grund til at tilbagevise. Det er Hovedbestyrelsen for den danske Sagførersforening, en Forening, som jeg ved nyder stor Agtelse hos den højtærede Justitsminister, der har udtalt sig om denne Sag og navnlig tilstillet det i Landstinget nedsatte Udvalg en meget udførlig Betænkning om Loven. Men naar man nu iblandt disse Underkrifter finder saadanne Navne som Højesteretsadvokat Mellemann, Overretsprokurator Herforth, der staar i Spidten for det største Kreditinstitut her i Landet, Højesteretsagsfører P. G. C. Jensen og flere andre, tror jeg dog, at disse Navne maa være en Borgens for, at det, der er udtalt i denne Betænkning, er udtalt af Hensyn, som ere hentede derfra, hvor de skulle hentes, og en Bestyrtelse imod, at de, som det synes at være antydet, ere hentede fra personlige Anstuelser, fra egne Interesser. Og hvad siges der da i denne iøvrigt udførlige Betænkning? Det hedder et Sted, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Den Hovedindvending skal straks gøres“ — altsaa imod Lovforslaget — „at det vil komme til at gaa hermed, som det gaar med Konkursloven. Udfattet er skrevet med store Forhold for Dje og kræver i alt væsentligt samme Fremgangsmaade i simple og klare Tilfælde — der ere de langt overvejende i Tal — som i de indviklede og vanskelige, det samme Apparat ved Salg af smaa Huse